

w

Ślimaczek

Gazetka Internatu

Kujawsko - Pomorskiego

Ośrodka Szkolno - Wychowawczego nr 2

Bydgoszczy

Numer 145

marzec 2023r

BAL W INTERNACIE

Dnia 21 lutego w internacie odbył się Bal Karnawałowy. Były ciekawe konkursy, takie jak: taniec z balonem, przechodzenie pod liną, gorące krzesła. Była foto - budka, w której można było zrobić sobie pamiątkowe zdjęcie. Były ciekawe stroje uczestników balu. Było też dużo śmiechu i radości, bo wszyscy dobrze się bawili. Było to doskonałe zakończenie tegorocznego karnawału.

CIEKAWOSTKI

Wąwelno

Jest to miejscowość, w której mieszkam, położona w województwie kujawsko-pomorskim, w powiecie sępoleńskim, w gminie Sośno.

Głównym zabytkiem wsi jest kościół parafialny św. Marii Magdaleny, wybudowany w latach 1758-1767. Wnętrze posiada wystrój głównie rokokowy z XVIII wieku.

Drugą atrakcją miejscowości jest otoczony parkiem pałac z 1888 r.

W mojej miejscowości znajduje się stara poczta oraz nowa. Jest również świetlica, siłownia i plac zabaw. Jest tam też moja dawna szkoła podstawowa do której kiedyś uczęszczałam i się uczyłam. W Wąwelnie znajdują się również sklepy, w których można zrobić wszelkie niezbędne zakupy. To miejscowość, w której się wychowałam i dorastałam.

Napisała Natalia Kraska z gr. I

IRLANDIA

Witam was serdecznie, dziś chciałbym wam napisać kilka słów o Irlandii.

Irlandia to piękny, zielony kraj.

W Irlandii jest bardzo ciekawie, tylko pogoda nie dopisuje. Są często opady deszczu, prawie codziennie.

W Irlandii mieszka dużo Polaków, w tym moi bliscy i ciocia, wujek, kuzynki i kuzynowie. Mieszkają oni już długo w Irlandii. Chciałbym do nich pojechać kiedyś. To kraj z ciekawą kulturą, jest tam ładny krajobraz, bardzo dużo zamków i budowli o ciekawej architekturze.

Napisała Katarzyna Wyrwał z gr. VII

Moje ulubione zajęcie

W prawie każdy weekend, w dni, kiedy jest ciepło, wraz z moim rodzeństwem i tatą wybieramy się na kilkugodzinne wycieczki po miejscowych lasach.

Odkrywam wtedy piękne miejsca ukryte wśród drzew, wdycham świeże powietrze, spędzam czas z bliskimi i jednocześnie dbam o zdrowie. Wbrew pozorom nie są to spacerunki bez celu, chodząc szukamy poroży jeleni, łosi czy danieli.

Znalezienie takiej cennej rzeczy jest bardzo ekscytujące i napędza mnie radością.

Napisała Kinga Karwasz z gr. III

Moja pasja

Moją pasją jest gotowanie. Bardzo się tym interesuję i mam dużo ciekawych przepisów. W 2019 roku poszłam do szkoły zawodowej, aby wykształcić się jako kucharz.

Po 3 latach nauki w zawodzie zdałam egzaminy. Z egzaminu praktycznego miałam 98%, a z egzaminu pisemnego miałam 60%. Mam dyplomy zawodowy. W tym roku, od września będę się uczyć dalej w tym kierunku. Idę na 2 stopień kucharza, potem zdaję maturę i jak wszystko będzie dobrze i uda mi się zdać, to idę na studia. Chcę pracować jako dietetyk lub coś podobnego.

Napisała Magdalena Bielińska z gr. I

Moje ulubione miejsce, czyli biblioteka

W bibliotece mogłabym przebywać codziennie, bo tam jest miła atmosfera i cisza i spokój oraz można w spokoju poczytać książki lub porozmawiać. Gdy chodzę do biblioteki to rozmawiam z kolegami i koleżankami oraz z Panią bibliotekarką. Czasami też pomagam pani bibliotekarce w pracy i wtedy jest wesoło i fajnie. Do biblioteki chodzę też na spotkania MDKK, czyli Młodzieżowego Dyskusyjnego Klubu Książki. Dyskutujemy na tych spotkaniach o książce, którą wszyscy przeczytali oraz rozmawiamy o różnych innych rzeczach.

Gdyby nie biblioteka to ja bym się nudziła w weekend a tak to idę do biblioteki do znajomych i jest wesoło.

Napisała Magdalena Bielińska z gr. I

„Miłość do książki, czyli recenzje ciekawych historii”

W tym miesiącu przedstawię wam kolejne dwie książki z mojej półki.

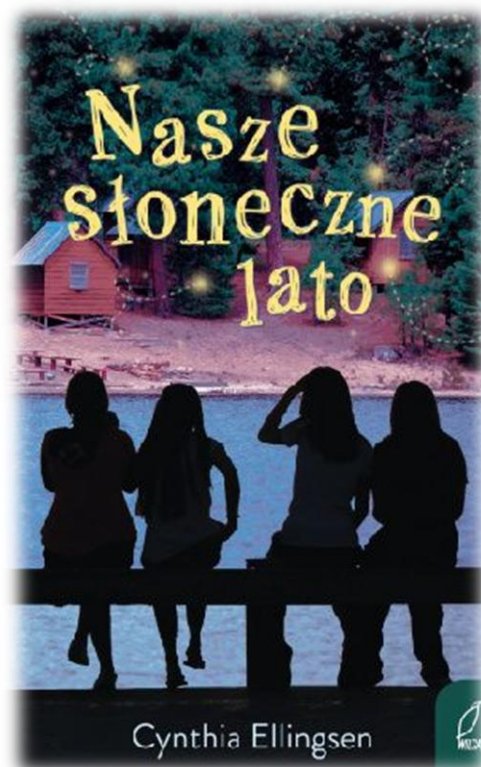
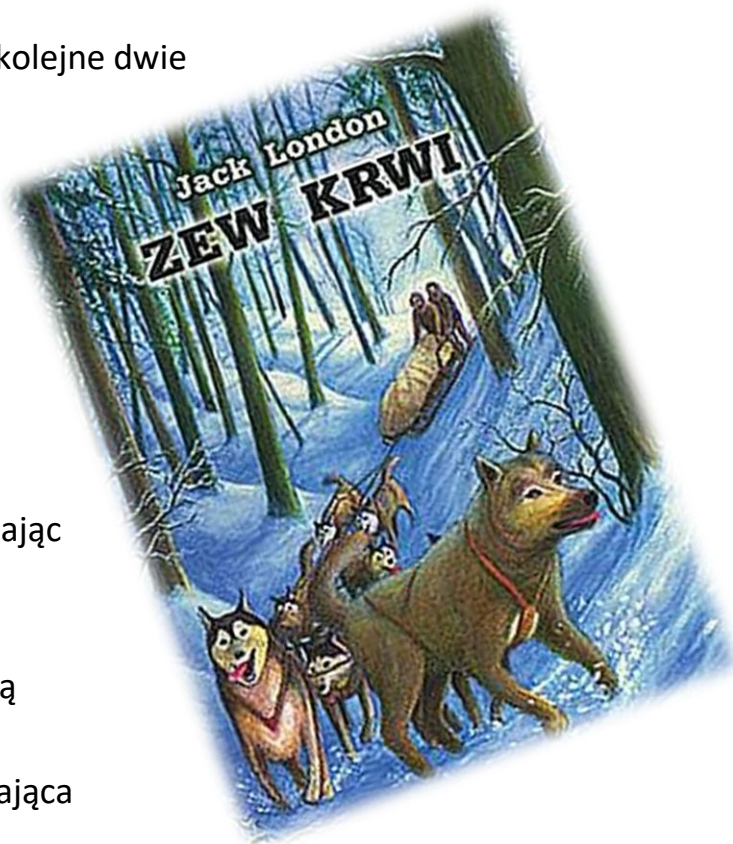
Pierwsza to „Zew krwi” Jacka Londona. Nie należy sugerować się tytułem, gdyż nie jest powieść pełna krwi. Przedstawia ona przygody psa, porwanego przez handlarza psami. Główny bohater – pies Buck – walczy o przetrwanie na Alasce, gdzie akurat trwa gorączka złota. Wędruje z rąk do rąk, stykając się z wieloma ludźmi i innymi psami.

Drugą powieścią, którą z miłą chęcią przedstawię, jest „Nasze słoneczne lato” autorstwa Cynthii Ellingsen. Jest to wciągająca

opowieść o przyjaźni czterech dziewczynek, które poznają się na letnim obozie. Każda z nich jest inna i wydawałoby się, że łączy je tylko wspólny domek letniskowy. Chęć zdobycia przyjaciółek przez osieroconą Lauren, złośliwość siostry Archer, pierwsza miłość Isli oraz sekrety Jude i Lauren. Czy to wszystko sprawi, że nie będą przyjaciółkami, czy może wręcz przeciwnie? Ta książka jest idealnym przekazem tego, jak ważna jest w naszym życiu przyjaźń.

Sama czytając obie te powieści byłam zafascynowana, a książki te znalazły swoje wyjątkowe miejsce na mojej półce.

Napisała Weronika Karwasz z gr. VII

FAJNY FILM

Serial „Wednesday” bardzo mi się podoba, uwielbiam ten serial. Mój tata oraz siostra zarazili mnie tym serialem i się w niego wkręciłam. Jest interesujący, to detektywistyczna i paranormalna opowieść o Wednesday Addams, córce Morticia i Gomeza Addamsów, uczącej się w Akademii Nevermore. Upiorna rodzinka znana jest z komiksów, animacji i komedii Barry'ego Sonnenfelda z lat 90.

W serialu Netflixa nastoletnia bohaterka trafia do szkoły z internatem, tam dowiaduje się, że odziedziczyła po matce zdolności parapsychiczne, co pozwala jej rozwiązać zagadkę potwora, który terroryzuje uczniów, ukrywając się w pobliskich lasach. Rozwiązuje też nadnaturalną zagadkę, której częścią przed 25 laty stali się jej rodzice. Zobaczymy też, jak Wednesday odnajdzie się w relacjach z innymi uczniami Akademii Nevermore gdyż buntowniczy charakter Wednesday, utrudniają jej nawiązanie relacji z rówieśnikami i prowadzą do konfliktu z dyrektorką.

W rolach głównych występują Jenna Ortega jako Wednesday, a jej rodziców, czyli państwo Adams, grają Katherine Zeta – Jones i Luis Guzman. Pierwsze cztery odcinki serialu reżyserował Tim Burton.

Pomimo tego, że są tam sceny trochę przerażające, a ja nie lubię takich rzeczy oglądać, to chętnie oglądam ten serial. Bardzo wam ten film polecam, można go obejrzeć na platformie Netflix.

Napisała Natalia Kraska z gr. I

BARIERY W ŻYCIU CODZIENNYM

1 marca obchodzimy Międzynarodowy Dzień Wózka Inwalidzkiego. Dzień ten ma nam przypominać i uświadamiać, jak ogromne znaczenie miało wynalezienie wózka inwalidzkiego dla osób z niepełnosprawnością ruchową, dla których tak ważnym jest to, by mogli samodzielnie, bez pomocy innych poruszać się po mieszkaniu lub na zewnątrz. Przypomina nam także o trudnościach, z jakimi te osoby spotykają się w swoim codziennym życiu i właśnie o tych trudnościach chcielibyśmy wam trochę opowiedzieć.

My jako osoby niepełnosprawne często spotykamy na swojej drodze różnego rodzaju przeszkody. Osoby pełnosprawne zupełnie nie zdają sobie sprawy z utrudnień, z którymi na co dzień się spotykają osoby poruszające się na wózkach, z problemami z chodzeniem, osoby niewidome czy niesłyszące. Najczęściej spotykanymi barierami związanymi z architekturą przestrzenną są: zbyt wąskie drzwi oraz wejścia i korytarze, zbyt małe powierzchnie pomieszczeń sanitarno-higienicznych, lub w ogóle brak toalet dla niepełnosprawnych. Kłopotliwe też są różnice poziomów - czyli schody i stopnie, niedostosowane windy lub ich brak, brak podjazdów dla wózków, oraz niedostateczna informacja dźwiękowa i wizualna. W wielu miejscach nie ma tłumaczy języka migowego dla osób niesłyszących, co bardzo utrudnia np. załatwianie spraw w urzędach, czy u lekarza.

Ważną barierą naszym zdaniem, jest bariera związana z brakiem środków materialnych. Często jedynym źródłem utrzymania osób niepełnosprawnych jest renta lub środki materialne uzyskiwane z pomocy społecznej. Niestety często zdarza się, że te środki nie wystarczają na to, aby godnie żyć.

Napisały Magdalena Bielińska i Maria Tułodziecka z gr. I

SYMBOL OSÓB NIESŁYSZĄCYCH

Nie wiem, czy wiecie, że symbolem osób niesłyszących jest motyl, najczęściej koloru niebieskiego, lub w odcieniach turkus, gdyż motyle są głuche. Skrzydła motyla symbolizują barwność i piękno PJM, a trzepot skrzydeł odzwierciedla jego dynamikę i szybkość. Jest to ogólnie przyjęty, międzynarodowy znak Głuchych. Często przyjmuje się za symbol niesłyszących także dłonie, które są podstawowym narzędziem komunikacyjnym w języku migowym.

Najbardziej kojarzonym symbolem niesłyszących jest znak przekreślonego ucha, jednak ujmuje ona głuchych w kategorii pewnych braków, dysfunkcji. Motywy dłoni i motyla mają wymiar bardziej pozytywny, bo zwracają uwagę na piękno i potencjał. Natomiast przyjętym kolorem symbolizujących głuchych jest turkus. Kolor turkusowy jest symbolem zaufania, nadziei i wiary w siebie i innych ludzi.

Napisała Magdalena Bielińska z gr I

Redakcja „Ślimaczka”

Serdecznie dziękuje wszystkim wychowawcom, dzieciom i młodzieży za aktywny udział w tworzeniu gazetki.

Redakcja: D. Buhl, I. Marciniak, J. Buhl